

Sygn. akt: I C 979/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Jank
Protokolant:	sekretarz sądowy Katarzyna Chachulska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 9 kwietnia 2019 r. w G.

sprawy z powództwa **J. W.**

przeciwko Zespołowi (...) Sp. z o.o. w G.

o zadośćuczynienie

1. Oddała powództwo.
2. Zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 3617 złotych (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) z tytułu zwrotu kosztów postępowania.

Dnia 28 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni stwierdza, że niniejszy tytuł uprawnia do egzekucji w zakresie pkt. 2 na rzecz wierzyciela **Zespołowi (...) Sp. z o.o. w G. (KRS (...))** przeciwko dłużnikowi **J. W. (PESEL (...))** oraz poleca wszystkim organom, urzędom oraz osobom, których to może dotyczyć, aby postanowienia tytułu niniejszego wykonały, a gdy o to prawnie będą wezwane udzieliły pomocy. Koszty postępowania klauzulowego należne wierzycielowi od dłużnika wynoszą 120zł (słownie sto dwadzieścia złotych).

Orzeczenie podlega wykonaniu jako prawomocne.

Sędzia Sądu Rejonowego w Gdyni

Joanna Jank

Tytuł wykonawczy wydano pełnomocnikowi wierzyciela r. pr. A. S..

I C 979/18

UZASADNIENIE

Powód J. W. w pozwie wniesionym przeciwko Zespołowi (...) Sp. z o.o. w G. domagał się zasądzenia na swoją rzecz kwoty 15 000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz kwoty 6908, 34 zł tytułem odszkodowania wraz z odsetkami i kosztami postępowania. Z uzasadnienia pozwu wynikało, że 3 czerwca 2017 r. powód korzystał z usług aquaparku w R. i w czasie

zjeżdżania z jednej ze zjeżdżalni doznał urazu barku uderzywszy o dno basenu. W ocenie powoda pozwany odpowiada za szkodę na podstawie art. 435 kc, ponieważ należy traktować go jako przedsiębiorstwo wprawiane w ruch za pomocą sił przyrody.

Na kwotę odszkodowania dochodzonego przez powoda składały się: utracone dochody, koszty opieki, koszty transportu powoda do placówek medycznych oraz koszt pozyskania kopii dokumentacji medycznej.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że jego odpowiedzialność powinna być oceniana na zasadzie winy (art.415 k.c.) , której powód nie wykazał. Pozwany zarzucił, iż przy prawidłowym korzystaniu ze zjeżdżalni fizycznie niemożliwe było doznanie urazu przez powoda.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

3 czerwca 2017 r. powód wraz ze znajomymi i rodzina korzystał z usług (...) w R.. Podczas zjazdu tzw. zjeżdżalnia z rekinami, przy jej wylocie, po wpadnięciu do basenu powód poczuł ból w lewym barku i nienaturalne położenie kości. Ze zjeżdżalni powód zjeżdżał w pontonie, mającym kształt dużego dmuchanego koła ratunkowego. Powód siedział w otworze pontonu, mając ręce i nogi na zewnątrz.

/bezsporne, nadto – zeznania świadków: E. W. – k. 106, P. M. – k. 107,S. N. – k. 107 – 108, I. G. – k. 105 /

Powód zgłosił ból w barku ratownikowi, który udzielił mu pierwszej pomocy. Następnie powód udał się do Szpitala (...) w G., gdzie na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym, stwierdzono u powoda zwichnięcie lewego stawu ramiennego z podejrzeniem uszkodzenia nerwu pachowego.

/bezsporne, karta informacyjna z (...) k. 18/

Zjeżdżalnia, z której korzystał powód jest łagodną zjeżdżalnią, z której korzystać mogą dzieci od 7 roku życia. Zjazd nią trwa około 7 sekund, różnica wysokości pomiędzy punktem, w którym rozpoczyna się zjazd a punktem końcowym to wysokość około 1 piętra. Przy końcu zjeżdżalni jest fragment wyhamowujący, zaś zjazd kończy się wlotem do basenu wypełnionego wodą na głębokość ok 50 cm. Przy wejściu na zjeżdżalnię znajdują się znaki informujące o sposobie korzystania z niej. Zjazd może odbywać się wyłącznie w jednoosobowym pontonie (w kształcie opony czy koła ratunkowego, wysokim na około 40 cm), w którego otworze korzystający ma obowiązek usiąść, trzymając na zewnątrz nogi i ręce. Po zjeździe ponton utrzymuje się na powierzchni wody. Brak jest ograniczeń co do wagi i wzrostu osoby korzystającej z pontonu.

/zeznania świadków P. M. – k. 107,S. N. – k. 107 /

W A. w R. istnieje kilka zjeżdżalni wodnych, do których pompowana jest woda, istnieje też basen z falą wodną i tzw. rwąca rzeka.

/okoliczność bezsporna/

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w powyżej ustalonym zakresie w dużej mierze nie był sporny pomiędzy stronami. W szczególności niekwestionowaną była okoliczność, że powód doznał urazu barku w czasie korzystania z usług pozwanego, zjeżdżając ze zjeżdżalni z rekinami. Z tych względów, Sąd uznał za niecelowe przeprowadzenie dowodu z zeznań powoda, ponieważ dla ustalenia stanu faktycznego wystarczające były jego wyjaśnienia informacyjne niezakwestionowane przez pozwanego.

Zeznania przesłuchanych w sprawie świadków E. W. i I. G. zawnioskowanych przez powoda, sąd uznał za wiarygodne, ale mało przydatne dla rozstrzygnięcia, ponieważ żaden ze świadków nie widział przebiegu zdarzenia i jego przyczyn i

był w stanie odtworzyć je wyłącznie na podstawie relacji samego powoda. Z kolei zeznania Z. W. okazały się nieistotne dla rozstrzygnięcia, ponieważ dotyczyły następstw, a nie przyczyn urazu powoda.

Sąd oparł się natomiast na zeznaniach świadków P. M. i S. N. , którzy opisali konstrukcję zjeżdżalni raz dozwolony sposób korzystania z niej. Ich zeznania były w tym zakresie spójne i obiektywne i nie były kwestionowane przez stronę przeciwną.

Wobec bezspornego pomiędzy stronami faktu, iż powód doznał urazu barku podczas korzystania ze zjeżdżalni pozwanego, istotą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie stanowiło przesądzenie, który z przepisów – art. 415 k.c. czy też art. 435 k.c. stanowi podstawę odpowiedzialności pozwanego, a w dalszej kolejności ustalenie, co było przyczyną urazu doznanego przez powoda.

Jeżeli chodzi o pierwszą kwestię, Sąd podzielił stanowisko powoda, iż Aquapark w R. jest przedsiębiorstwem wprawianym w ruch za pomocą sił przyrody w rozumieniu art. 435 k.c. Przepis ten dotyczy przedsiębiorstw, których istnienie i praca w danym czasie i miejscu są uzależnione od wykorzystania sił przyrody i które bez użycia tychże sił nie osiągnęłyby celu, dla którego zostały utworzone (wyrok SN z 18 .09.2002 r. , III CKN 1334/00). Nie chodzi przy tym o przedsiębiorstwo, które wykorzystuje jedynie do realizacji części zadań ruch urządzeń wprawianych w ruch za pomocą sił przyrody, lecz o takie przedsiębiorstwo, które jako całość wprawiane jest w ruch za pomocą sił przyrody (wyrok SN z 10 października 2008 r., III CSK 232/08) . Poza tym korzystanie z sił przyrody musi być warunkiem koniecznym istnienia przedsiębiorstwa, a jego struktura, system organizacji i pracy dostosowany musiał być do sił przyrody, którymi się posługuje.

W ocenie sądu przedsiębiorstwo pozwanego spełnia warunki, o których mowa w art. 435 k.c.. należy bowiem zważyć, że atrakcje odróżniające park wodny od zwykłego basenu pływackiego uzależnione są ściśle od permanentnego wykorzystywania prądu elektrycznego, bez którego niemożliwe byłoby pompowanie wody do zjeżdżalni , utrzymywanie sztucznej fali wodnej czy sztucznego prądu w tzw. rwącej rzece, czy wreszcie podgrzewanie i oczyszczanie wody. Oczywistym jest w ocenie sądu, że do wprawienia w ruch tego kompleksu basenowego niezbędne jest stałe wykorzystanie sił elementarnych, przede wszystkim energii elektrycznej, bez których aquapark nie osiągnąłby celu, dla którego został stworzony.

Z tych względów w ocenie sądu odpowiedzialność pozwanego za skutki zdarzenia stanowiącego podstawę faktyczną powództwa, należy oceniać na podstawie art. 435 k.c. Jest to zatem odpowiedzialność niezależna od winy pozwanego, której w tej sytuacji nie musi wykazywać powód.

Powód w dalszym ciągu ma jednak obowiązek wykazać pozostałe przesłanki odpowiedzialności pozwanego, w tym w szczególności związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 k.c. pomiędzy ruchem przedsiębiorstwa pozwanego a doznaną przez siebie szkodą. Istotnym jest przy tym, że dla uznania istnienia takiego związku przyczynowego nie wystarczy samo tylko ustalenie, że do szkody doszło na terenie wykonywania działalności przez pozwanego. Szkada musi być następstwem działalności prowadzonej przez pozwanego

Normalnymi następstwami zdarzenia, z którego wynika szkoda są następstwa, jakie tego rodzaju zdarzenie jest w ogóle w stanie wywołać i w zwyczajnym biegu rzeczy, a nie tylko na skutek szczególnego zbiegu okoliczności, z reguły je wywołuje. Natomiast anormalne jest następstwo, gdy doszło do niego z powodu zdarzenia niezwykłego, nienormalnego, niemieszczącego się w granicach doświadczenia życiowego, na skutek nadzwyczajnego zbiegu okoliczności, którego przeciętnie nie bierze się w rachubę.(wyrok SA w Katowicach z 18 września 2018 r. I Aca 112/18). Takiego następstwa powód w przekonaniu sądu nie wykazał. Udowodnił jedynie, że poczuł ból w barku na końcu zjazdu ze zjeżdżalni z rekinami, Nie był przy tym nawet pewien , czy uderzył o dno basenu (tak jak wskazywał w pozwie) i sam nie miał wiedzy, co było przyczyną urazu. W czasie wizyty na (...) wskazał lekarzowi, że do urazu doszło podczas pływania, a nie podczas zjazdu ze zjeżdżalni, co dodatkowo uwypukla brak wiedzy samego powoda co do przyczyn urazu. Jeżeli powód, jak twierdził, zjeżdżał siedząc w dmuchanym pontonie, trzymając ręce i nogi

na zewnątrz, niemożliwym było, aby uraz powstał wyniku uderzenia o dno, skoro ponton na koniec zjazdu wpada do wypełnionego wodą basenu i siłą wyporności unosi ponton na powierzchni. W ocenie sądu powód wykazał jedynie, że uraz barku powstał w czasie zjazdu ze zjeżdżalni, a nie w wyniku tego zjazdu, a to nie wystarcza dla przyjęcia odpowiedzialności pozwanego. Gdyby np. powód doznał zawału serca znajdując się na terenie aquaparku i przechodząc z jednego basenu na drugi, wówczas wystąpiłby niewątpliwie związek czasowy i przestrzenny, ale nie przyczynowy z działalnością pozwanego. W niniejszej sprawie mamy do czynienia z sytuacją analogiczną. – powodowi wypada bark w czasie zjazdu ze zjeżdżalni, brakuje natomiast dowodu na to, że to konstrukcja zjeżdżalni, zalecany sposób zjazdu, budowa i głębokość basenu wylotowego, struktura i rozmiar pontonu itp. są przyczyną tego urazu. Podkreślić przy tym należy, że przepis art. 435 k.c. nie zawiera domniemania związku przyczynowego pomiędzy zdarzeniem a szkodą – wyłącza jedynie winę jako przesłankę odpowiedzialności, nie zwalniając powoda z obowiązku wykazania pozostałych przesłanek deliktu. Przepis art. 435 § 1 KC stanowi, że jedyną konieczną przesłanką odpowiedzialności odszkodowawczej osoby prowadzącej na swój rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch siłami przyrody jest okoliczność, że szkoda została wyrządzona przez ruch tego przedsiębiorstwa. Oznacza to, że pomiędzy ruchem przedsiębiorstwa a szkodą musi zachodzić związek przyczynowy w rozumieniu art. 361 § 1 KC. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie - I Wydział Cywilny z dnia 5 lutego 2016 r. I A Ca 1547/15 ; podobnie Sąd Apelacyjny w Krakowie - wyrok z dnia 28-05-2014 III APA 6/14

Jak wynika z powyższego, szkoda musi być wyrządzona **przez ruch** przedsiębiorstwa, a nie np. przez przypadek w czasie i na terenie ruchu przedsiębiorstwa. Zdaniem sądu dowodów na tę okoliczność w sprawie zabrakło. Nie było żadnych świadków zdarzenia, zaś sam powód, przesłuchany informacyjnie nie był w stanie wskazać dokładnie przebiegu zdarzenia, pamiętał jedynie, że poczuł ból, nie był pewien, czy uderzył o dno basenu. W tej sytuacji przeprowadzenie dowodu z jego zeznań było bezcelowe

Biorąc pod uwagę powyższe sąd uznał, iż w sprawie nie zostały wykazane przesłanki odpowiedzialności pozwanego co do zasady, a zatem niecelowym było prowadzenie dalszego postępowania dowodowego zmierzającego do ustalenia rozmiaru i wysokości szkody powoda. Z tych względów sąd oddalił wnioski dowodowe, które zmierzały do wykazania powyższych okoliczności, ponieważ nie miały one znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Dlatego Sąd oddalił powództwo na podstawie art. 435 k.c a contrario, w zw. z art. 361 k.c. i art. 6 k.c.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. zasądzając na rzecz pozwanego jako strony wygrywającej spór koszty zastępstwa procesowego w stawce wynikającej z § 2.5 rozp. Ministra sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie stawek za czynności radców prawnych. Nadto Sąd zasądził na rzecz pozwanego zwrot kosztów opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.